

QUADRÁNS

A martinkertvárosi, szirmai, görömbölyi és kistokaji római katolikus egyházközségek hírlevele

2012. nyár

III. évfolyam 2. szám

Ha Atyának hívjátok azt, aki részrehajlás nélkül ítél meg mindenkit a tettei alapján, éljetez istenfélelemben zarándoklástok idején. (1Pét 1,17)

„A szentírás alapján mindnyájan *belátjuk és megértjük életünk zarándok jellegét*. Nincs itt "maradandó lakásunk" (2Kor 5,1k); idegenek vagyunk itt a földön, nemcsak azért, mert ez a föld egyedül Istené, hanem azért is, mert a mennyei haza polgárai lehetünk: ott már nem mint vendégek, nem is idegenek, hanem mint a

Robert Zünd: Az emmauszi úton (1877)

szentek polgártársai (Ef 2,19). Amíg nem érjük el ezt a célt, addig az életünk zarándokélet (1 Pét 2,11), mint a pátriárkáké (Zsid 11,13). Leginkább Szent János írásai hangsúlyozzák az ellentétet a világ között, ahol élünk kell, és az igazi élet között, ahová már beléphetünk. A keresztény ember odafönről való (Jn 3,7) és nem lehet más, mind idegen, vagy zarándok e földön, mert lehetetlen a "kiegyezés" közötté és a világ között, hiszen a világ a Gonosz hatalmában van (1Jn 5,19). De ha már nem a világból való, a keresztény ember tudja - akárcsak Krisztus - honnan jött és hová megy; követi Krisztust, aki közöttünk lakott (Jn 1,14), és visszatérve az Atyához helyet készített övének (Jn 14,2), hogy ahol ő van, ott legyenek övéi is. Ezért mindnyájan, akik a hit által Jézus Krisztushoz kapcsoltuk az életünket a mennyei Jeruzsálem, az örök haza, a mennyország felé zarándokolunk. (...) Az élet zarándokút. A zarándok vándorok úton vannak egy bizonyos hely felé, valahova el kell jutniuk. Ezt nevezzük mennyországnak, ahol majd meglátjuk Istent úgy, amilyen, és ez a megtapasztalás lesz tökéletes és véget nem érő boldogságunk oka. Erre teremtettünk."

(Dolhai Lajos: A zarándoklat teológiája)

A Szentírás sokat beszél utakról, vándorokról. "Hitünk atyját" (vö. Róm 4,12), Ábrahámot az Isten vándorlásra hívta. El a megszokott városból! Ki a szokások hálójából! Bízva a titokzatos, hívó szóban vándorolni, és nem tudni, hogy hová: ez Ábrahám élete. Vándorol egy jövő felé, amelynek értelmét alig sejtí, de amelyért kezeskedik az ígélet. Vándorol, bolyong idegen népek, idegen királyok között. De mégis egyedül, mert vele van Ő, a Titokzatos, aki útjára hívta. Hogy vándorolhatott halálos bánattal szívében Izsákkal Morija hegye felé, amikor ez a titokzatos Isten visszakérte az ígélet fiát! De Ábrahám nem habozik; hisz, bízuk Abban, aki megígerte: "A te sarjadbán lel áldásra minden nemzet" (Ter 22,18).

Ábrahám sarja, Jézus szintén vándor volt. Mióta elhagyta a názáreti otthont, nincs háza, fészke, nincs párnája, ahová lehajtsa fejét. Járja egyre Izrael poros útjait, nyomában a tanítványok kis csoportjával. Jézus nem rendezkedik be, nem köti le magát. Szabad, mint az égi madár. De ennek a szabadságnak iránya van: az Atyától az emberekhez és az emberekkel az Atyához.

Jézus vándorútjain rengeteg emberrel találkozik: kövér gazdagok és sovány szegények, szúrós szemű farizeusok és furfangos vámosok, egészséges fiatalok és súlyos beteg leprások, magukat alig vonzó öregek és Jézus után futkosó gyerekek. Mennyi, mennyi arc. És Jézus látja, meglátja valamennyit. Egyről sem érzi úgy, hogy nincs köze hozzá. Jézusnak mindenkire van köze, mert az Atyától jött mindnyájunkhoz. Úgy bolyong az a sok ember az emberélet útvesztőjében, mint pásztor nélküli nyáj. Járja mindenki a maga útját, de ezek az utak nem vezetnek sehová. Jézus útja keresztezi ezeket az életutakat. Amikor pedig Jézus keresztezi egy ember útját, akkor elérkezett számára a döntő pillanat. Választania kell: hagyja-e Jézust továbbmenni magában, vagy követőjének szegődik. "Jöjj, kövess" – szól rá Jézus Jakabra, Jánosra, Mátéra. És ez a szó felborítja egész addigi életüket. Elhagynak házat, hivatalt, hálót, halat, és repülnek bele a nagy kalandba, Jézus követésébe.

Jézust csak követni lehet, utánozni nem, mert Ő az út. "Senki sem juthat az Atyához, csak énáltalam" (Jn 14,6). (...) Jézus az a csodálatos út, amely egyben otthon is. Aki nyomában jár, azt a szeretet mindig új meg új tájakra vezet. (...) De ugyanakkor, bár mindig úton, mindig otthon is vagyunk, Isten házanépe, Atyánk házában. Mert "ahol szeretet és béke van, ott az Isten." Velünk, bennünk, nálunk: ott az Isten. Az Isten fiai vándorok, és egyben mindig otthonukban élnek. Ezért érzik magukat idegen vándornak még saját szülőfalujukban is, mert hazájuk a mennyország; de ezért vannak ugyanakkor otthon a messze idegenben is, mert "Istené a föld és ami betölti" (Zsolt 24,1).

Jézus az út, megbízható, jó út. Ha néha keskenynek, meredeknek tűnik is. Ha néha fel is töri lábunkat a kavics, ha néha meg is tépázza ruhánkat, testünket, lelkünket a tövis. Keskeny az út és meredek, de az életre vezet. Jézus járja, velünk járja. Együtt járjuk, kéz a kézben. És ha egyenként eltünezünk is a kis kapun, amelyet soha senki el nem kerülhet, nem baj. A viszontlátásra odaát, odahaza!

A zarándokok emlékműve a spanyolországi Megbocsátás-magaslaton, a Szent Jakab-út mentén

A Mária Út

A modern világ Európájában talán a legjelentősebb hosszú zarándokút a Szent Jakab sírjához vezető útvonal, az El Camino. A XX. század közepén még csak a spanyol kultúrkörben volt ismert, mára évi 200.000-nél több zarándokot jelent. Csak a regisztrált zarándokok száma – akik 100-1600 km-es utat tesznek meg, napi 25-30 km-t gyalogolva, és 5-50 napot töltenek az úton – 75.000 fő. Egyre többen mennek el pusztán az Út híre miatt vagy teljesítménycélból, és hitet kapva vagy hitükben megerősödve térnek vissza.

Talán még kevesen tudják, hogy már létezik és folyamatosan épül nekünk is egy ilyen zarándokutunk: a Mária Út.

A Mária Út egy kialakítás alatt álló, Közép-Európán átívelő zarándok- és turistaút-hálózat, melynek kelet-nyugati tengelye az ausztriai Mariazelltől az erdélyi Csíksomlyóig vezet, mintegy 1400 km-es távon, gyalogosan 60 nap alatt bejárhatóan.

Az alap útvonal Mariazell felől érinti többek között Kőszeget, Celldömölköt, Bakonybél, Csatkát, Bodajkót, Vértessomlót, majd kettéválik Pélifyöldszentkereszt - Esztergom - Márianosztra - Mátraverebély-Szentkút ill. Budapest - Máriabesnyő - Gyöngyös felé, tovább Egerszalók - Eger - Miskolc - Sajópálfala - Tokaj - Máriapócs irányába vezet tovább. Ezt egy későbbi észak-déli tengely, valamint további társult (alternatív, illetve rácsatlakozó) útvonalak egészítik majd ki.

A Mária Út számtalan kiterő lehetőségét hordozza a fő útról (Frauenkirchen, Gencsapáti, Győr, Pozsony, Máriavölgy, Celldömölk, Csorna, Tihany, Andocs, Esztergom, Vác, Márianosztra, Drégely – Hont – Csitár, Balassagyarmat, Egerszalók, Máriaszentimre, Mátraverebély, Máriaradna, stb.). Ezek a helyek kiindulópontként vagy olyan visszatérő kiterőként írhatók le, amelyek mindegyike évszázadok óta a Magyarok Nagyasszonyának ismert és a helyiek által tisztelt zarándokhelyei. A Mária Út fő útvonala és leágazói felölelik az összes Mária tiszteleti helyet a Kárpát-medencében, minden pontjáról kiindulást és megérkezést kínálnak, ahol a Mária tisztelet hagyománya megmaradt és összességében egy kimeríthetetlen lelki kincsesbánya tárul az emberek elé.

A Mária Út háttere a következő három pillér: a spiritualitást, illetve a mindennapi élet hajszájából való kiszakadást keresők számára egy vonzó, értékeket hordozó, biztonságos zarándokhálózat létrehozása, a kereszténység értékeinek megőrzése és továbbadása a jövő nemzedékeinek és Közép-Európa vallási és kulturális értékeinek megismertetése a világgal.

A Mária Út ma is valóság. Mert Mária kegyhelyét ma is járják a népek. Nem kell más tenni, mint egyesíteni a meglévő utakat. A zarándoklatok létrejöttéhez mindenekelőtt lelki tartalomra van szükség, ahol megélhetjük hitbeli közösségünket, összetartozásunkat, s hazatérve hosszú időn keresztül táplálkozhatunk belőle.

Jeles napjaink

Elsőáldozás

„Vártuk a Jézuskát minden reggel este, kis szívünk mindennap csak Őtet kereste” – hangzott fel a kis vers Urunk menyemenetelének napján tartott ünnepi szentmisén. Ezen az örömteli napon 14 csillogó szemű kisgyermek, 10 kislány és 4 kisfiú járult első alkalommal az Úr Jézus asztalához. A gyermekek hosszú hónapokon keresztül készültek, hogy a felkészítő hittanórák végén, első szentgyónásuk alkalmával megtisztulva, tiszta lélekkel fogadhassák be az Úr Jézus Krisztust a kenyér és bor színe alatt.

„Az elsőáldozás – XVI. Benedek pápa szavait idézve – a hit ünnepe, amelyet odaadó lelkesedéssel, ugyanakkor körültekintően kell előkészíteni. Olyan nap ez, amely nagyon sok hívő emlékezetében méltán marad meg úgy, mint az első... alkalom, amikor fölfogta a Jézussal való személyes találkozás fontosságát.”

Nekünk szülőknak óriási feladatunk van abban, hogy a gyermekeink ezt a napot a legszentebbnek tartsák, és egész életük során lelkükben tudják hordani Krisztust. Segítenünk kell őket, hogy az elsőáldozás ne az utolsó áldozás legyen, ne folytatás nélküli ünnep. Az eucharisztia, az oltáriszentség az a szentség legyen számukra, amely végigkíséri egész további életüket.

2012. május 20.

Bérmálkozás – Nagykorúság Krisztusban

A martinkertvárosi templomban harminckét fiatalnak szolgáltatta ki Palánki Ferenc püspök atya a bérmálás szentségét; ezen keresztül kaptak erőt, bátorságot a Szentlélektől ahhoz, hogy hitvallóként merjenek kilépni majd a templom falai közül, a védett családi és egyházközségi körből a Krisztussal szemben ellenséges vagy éppenséggel közböcs világra, azokba a keresztény ember számára gyakran lehangoló közegekbe, melyekkel felnőtté válásuk során – sajnos természetesen – egyre gyakrabban kell majd szembesülniük.

Az ebben az évben bérmálkozók előtt különös aktualitásként áll a Szentatya által meghirdetett Hit éve, mely 2012. október 11-én kezdődik meg és melynek fő célja pontosan az, hogy Krisztust hirdessük az őt nem – vagy nem jól – ismerőknek. Hisszük, hogy frissen bérmált fiataljaink jó eszközei lesznek az új evangelizációnak, és bizva engedhetjük el őket a világba a világért – mint bárányokat a farkasok közé.

2012. május 27.

Július 9-től 22-ig templomainkban a hétköznapi szentmisék időpontjában igeliturgiát tartunk!

Kiadja a martinkertvárosi római katolikus egyházközség • Megjelenik 800 példányban •
Levelezési cím: 3528 Miskolc, Martin Károly u. 5. • E-mail: plebania.martinkertvaros@gmail.com •
Telefon: 46/380-065 • Honlap: www.martinkertvaros-plebania.hu